

In deze serie worden gebeurtenissen uit de praktijk verteld.

DEEL 4. De glazen tafel.

Het is december en gierend druk op het notariskantoor. Elke dag is de agenda volgestouwd met afspraken, variërend van gewone jaarlijkse schenkingen tot testamenten van mensen die nog op vakantie gaan en denken dat het vliegtuig zal neerstorten. Of mensen die gaan skiën en denken dat een ravijn altijd onzichtbaar is, zeker als de après-ski al in zicht is. Ook zijn er natuurlijk de oprichtingen van B.V.'s. Deze anekdote speelt zich af in de tijd dat voor de oprichting van een B.V. nog een verklaring van geen bezwaar nodig was. Altijd weer spannend zo tegen het eind van het jaar, of die verklaring van geen bezwaar wel of niet afkomt voordat het jaar voorbij is. En dan zijn er natuurlijk ook nog de onroerend-goed-transacties, die om mysterieuze redenen altijd vóór het eind van het jaar moeten worden afgerond.

De notaris is in afwachting van een cliënt. Een vastgoedondernemer. Geheel onwetend van de ontevredenheid van deze meneer, wacht de notaris. Zijn secretaresse heeft, na het vertrek van de mensen voor wie de jaarlijkse schenking een routineklus is, de Glassex gehanteerd om de conferentietafel van de notaris schoon te vegen. Het glas van het tafelblad weerspiegelt de zweethanden van cliënten. En dat is meteen de reden waarom de secretaresse standaard in haar bureau een fles Glassex met keukenpapier heeft klaarstaan. Flitsflats, en weer schoon voor de volgende.

En dan komt de cliënt aan. Hij heeft een kleine verhuistrolley bij zich met daarop een werktuig, waarvan het nut niet direct zichtbaar is. De deur van de notariskamer zwaait open, cliënt duwt het karretje naar binnen, pakt de enorme moker van het karretje en slaat met een grote haal de glazen tafel Is perplex. Cliënt loopt de kamer weer uit en laat de trolley staan. Huh? Alle verdere afspraken van die dag worden afgewikkeld in de saaie maffe algemene vergaderruimte. Het is niet anders.

Maar wat moet een notaris in december zonder conferentietafel, als de agenda uit zijn voegen barst? De volgende ochtend wordt er door twee toegewijde medewerkers een list bedacht. Het is bekend dat de notarissen zich het leplazerus werken in december en de advocaten, van hetzelfde kantoor, het dan juist heel rustig hebben en vaak vrij zijn. Zo ook één van de advocaten op de gang van de notaris. De list is snel bedacht. De vergadertafel van de gepland afwezige advocaat kan natuurlijk naar de kamer van de notaris worden versleept, zodat alle verdere afspraken van december gewoon in de kamer van de notaris kunnen doorgaan. Zogezegd, zogedaan. Tafel versleept, probleem voorlopig opgelost.

Blijkt die dag ineens dat de desbetreffende advocaat plotseling vanwege een noodgeval tóch op kantoor kwam om een cliënt te ontvangen. Verdwaasd loopt deze advocaat door de gangen, op zoek naar haar vergadertafel.

Oeps ...